

Lezen: Romeinen 8:31-39

Tekst: Romeinen 8: 37

Thema: *WE HEBBEN GEWONNEN!*

Beste mensen,

Slide            Bekentenis

Ik moet u iets bekennen. Het is mijn schuld. Dat we niet nog meer medailles gewonnen hebben. Het is mijn schuld. Ik ben namelijk niet echt goed in vorm. Te dik, te traag, te weinig prestatiegericht. Dus ik ben bang dat het aan mij ligt. Dat er niet nog meer succes was. Ik beken schuld. Ik ben de oorzaak dat we niet zoveel medailles hebben.

...

Wat? Of ik in vorm ben doet er niet toe? Maar we hebben het toch altijd over 'wij'? *Wij* hebben goud, zilver of brons. Bij wij, daar hoor ik toch bij? Dus als ik niet in vorm ben. Dan ben ik toch onderdeel van het probleem?

...

Oh anderen!?

Slide            Nederlandse sporters (foto)

Dorian van Rijsselberghe, Elin Ligtlee, Anna van der Breggen, Sanne Wevers, Ferry Weertman. Ja, die heb ik wel zien sporten, ja. Maar hoor ik daar dan wel bij dan? Als zij dan winnen, win ik dan ook? Mag ik dan ook zeggen dat wij kampioen zijn?

Ja, mag dat? Oh, dus zij vertegenwoordigen mij? Zij sporten. En wij worden kampioen. Oh, zo werkt het dus!

Ja, beste mensen, zo werkt het.

Slide            Iemand met een oranje shirt wint en ik hoor er bij!

Ik was eens bij een oefenwedstrijd van Oranje in de Kuip. En heb het legioen van dichtbij mogen zien. Ik voelde me er wel bij horen. Ik ben dus niet zo in vorm. In meerdere opzichten. Blessuregevoelig. Conditie van niks. En ik zag meer van die mensen. Allemaal in het oranje. De één stond te roken. De ander had meer bier op dan goed voor hem was. En dat ook nog eens al maanden, aan die buik te zien. Geen type wereldkampioenen, zeg maar.

Slide            Oranjesupporters (foto)

En toch. Als Oranje wint. Dan zijn die mensen ook wereldkampioen. Ook al hebben zo'n zeventien miljoen Nederlanders min enkele tientallen er niks aan gedaan. En zijn ze helemaal niet het type winnaars. Geen sportmensen, geen training, geen prestaties. En toch. Als een Nederlander wint. Dan zijn we met z'n allen kampioen. Dan hebben we een medaille. Ook diegene die een paar rijen voor me zat op de tribune. Maar na te veel bier tijdens de tweede helft in slaap viel. En ook diege-

ne achter me, die op de verkeerde momenten juichte en koddig verkeerde aanwijzingen riep. Ook zij zijn dan kampioen. Als Oranje wint.

Anderen leveren de prestatie. Maar wij delen in de eer. Wij kunnen ons vertonen bij onze buitenlandse collega's. Want wij hebben gewonnen! En de hele wereld zal het weten. Wie doet ons wat?

En dat is dus terwijl je zelf niks gepresteerd hebt.

Slide            Niks gepresteerd en toch kampioen

Zo werkt dat vaak. De euforie bij iedere medaille voor iemand uit Nederland. De commentatoren gaan uit hun dak. Zelfs bij individuele sporten. Als Marit Bouwmeester goud heeft. Dan heeft Nederland goud.

Dat is dus volkomen normaal. Dat een ander iets presteert. Maar dat jij daar dan bij hoort.

Nou, zo is het ook in voor jou en mij. Het thema van deze dienst is: wij hebben gewonnen. Maar als je om je heen kijkt. Zijn christenen dan van die kampioens-types? Nee, integendeel. We zijn meer van die op-de-tribune-hangende-supporters. Die zelf niets bijdragen aan de winst. Wij zijn geen voorbeeldige mensen, die de winst verdienen. We trainen vaak niet hard. En christenen maken ook heel veel nare dingen mee. Ziekte, pijn, overlijden. Moeilijkheden. We hebben vragen en vinden geloven heus niet altijd gemakkelijk.

Je zou kunnen denken dat christenen voorbeeldige mensen zijn. Dat ze zich altijd netjes gedragen. En vriendelijk zijn. Nooit schelden. Nooit vloeken. Nooit verkeerde dingen doen. Maar het is niet waar. Maar christenen moeten het ook niet van zichzelf hebben. We zijn namelijk geen haar beter dan wie ook. Als wij het van onze prestaties zouden moeten hebben. Dan wordt het nooit wat.

Maar het werkt hetzelfde als bij Olympische medailles. Wij hier presteren allemaal niks. We kijken er naar. Zijn letterlijk toeschouwer. Maar zij doen het werk. Zo is het hier ook. Christenen zijn niet van die vooroplopers in heiligheid en netheid. In liefdevol omgaan met ander mensen. Heel vaak ook wel hoor! Gelukkig wel! Maar net zo vaak ook niet. En dat heeft niks te maken met hypocriet zijn! Maar het heeft er mee te maken dat we mens zijn. Geen superhelden. Nee, we hebben één held!

Slide            Jezus is mijn held

Ik kan er hartstochtelijk van genieten als ik hem aan het werk zie. Zoals je soms sporters hebt, voor wie je naar het stadion gaat. Zo is Jezus degene voor wie de mensen naar de kerk komen. Hij is zo sterk, slim en machtig. In de Bijbel lezen we over hem. Over zijn strijd. Tegen de aartsvijand. En dat doet hij namens mij.

En je ziet hem allerlei overwinningen behalen. In de voorrondes, zo zou je kunnen zeggen. Hij overwint eenzaamheid, door melaatsen gewoon aan te raken. Die mensen werden door iedereen gemeden als de pest. Ze moesten buiten de stad wonen. En met een ratel lopen, zodat de mensen zich uit de voeten konden maken. Maar Jezus zoekt ze op! Raakt ze aan! En geneest ze. Hij overwint dus eenzaamheid.

Hij overwint ook het egoïsme. Door juist mensen op te zoeken, die niemand mocht. Tollenaars. NSB-ers, zo zou je kunnen zeggen. Corrupte belastingambtenaren. Maar ook prostituees, waar iedereen in die tijd op neerkeek. Jezus zocht ze op. Zonder bijbedoelingen. Niet om te misbruiken. Maar om ze binnen de kring te halen.

En zo gaat hij als een winnaar rond. Hij geneest zieken. Wekt zelfs doden op. Onvoorstelbaar. Hij kan niet leven met handicaps en verlost mensen er van. Hij wil je gaaf maken, volmaakt. Dat zegt hij met al die wonderen. Bij hem is er geen verdriet meer. Hij droogt tranen. En slaat een arm om je schouder.

Maar goed, dat kunnen mensen ook nog wel. Heel veel van die dingen dan. Maar wat ze niet konden, dat was de grootste vijand verslaan. Al die dingen die Jezus deed waren de voorrondes. Maar de uiteindelijke finale. De strijd tegen zijn aartsvijand. Die moest nog. En Jezus is daar heel bang voor geweest. Want hij wist: het is er op of er onder.

En wat gebeurt er dan iets moois. Op goede vrijdag gaat hij de strijd aan. Met de duivel. De aartsvijand van God. Het is hevig, het gevecht. Het kost hem bloed, zweet en tranen. De tegenstander is ook heel gemeen. Veel stoten onder de gordel. Al zijn sadisme laat hij op Jezus neerkomen. Maar hij krijgt Jezus niet klein. Jezus slaakt een overwinningskreet. En ja, hij heeft alles gegeven. Alles. Maar dan roept hij: het is klaar! Het is volbracht! Ik heb gewonnen.

Dan kan hij gerust sterven. En na drie dagen laat hij zien, dat hij echt sterker is. Want hij staat op zondagmorgen op uit het graf! En hij bezoekt zijn aanhangers. Om te laten zien: ik ben echt de overwinnaar. Ik ben de kampioen! Wat een held.

Slide 5            De uitslag is al bekend

De Olympische kampioenen zijn bekend. Maar dat geldt maar voor 4 jaar. Dat zag je aan Ranomi Kromowidjojo. In Londen koningin van de spelen. In Rio was daar geen sprake meer van. Roem in de sport duurt maar kort.

Jezus is ook regerend kampioen, maar dan voor eeuwig. Hij zegt het ook ergens in de bijbel: *Ik heb alle macht in hemel en op aarde. De wereld is van mij!* De uitslag is blijvend. Jezus is overwinnaar. Hij stond op uit de dood.

Jezus Christus is dus de Heer. Hij heeft alles in zijn macht. Dat zie je nog niet altijd. Dat is altijd het lastige van geloven. We weten dat hij gewonnen heeft. Dat hij de sterkste is. Toch zien we dat niet altijd. Je kunt het een beetje vergelijken met D-Day. Op 6 juni 1944 vielen de Geallieerden Normandië binnen. Ze braken door de linies heen. En toen wist je: ze zijn overwinnaar. Het ging als een lopend vuurtje: we hebben gewonnen!

Maar dat was niet zomaar overal duidelijk. Er waren nog veel stuip trekkingen van de Nazi's. Ze gaven zich niet zomaar gewonnen. Er moest nog een verschrikkelijke hongerwinter overheen gaan. Voor Nederland werkelijk vrij was.

Nou, zo is het ook met de overwinning van Jezus. Hij heeft gewonnen. En het is alleen een kwestie van tijd dat hij dat met ons komt vieren. Tot die tijd heeft de duivel zijn laatste stuiptrekkingen. Allerlei ellendige dingen legt hij aan de wereld op. Een hongerwinter die al eeuwenlang duurt, zo zou je kunnen zeggen. We moeten volhouden. Het koninkrijk leven. Laten zien wie de baas is. Wie onze kampioen is. Wij zijn zijn legioen. We zijn geroepen om hem toe te juichen. Zijn naam bekend te maken. Want de uitslag is al bekend. Jezus is overwinnaar. Hij heeft het gepresteerd. Hij is kampioen. Voor altijd.

Slide De christusbeeldjes in brons, zilver en goud (foto)

Ik vind het prachtig dat de NOS voor iedere medaille een Christusbeeld op tafel zette. Symbool van Rio, natuurlijk. Maar wat een diepere laag mogen wij als christenen hierin zien. Elke keer weer als ik zo'n beeldje er bij zag komen moest ik denken aan onze tekst. Jezus doet het. Hij is kampioen. En wij mogen delen in de overwinning.

Wil jij ook kampioen zijn?

Bij Olympische spelen werkt het zo: trek een oranje shirt aan en je hoort er bij! Hang een oranje vlag of slinger in je tuin. Hos mee in het Heineken house. En je hoort er bij. Je bent trots op de kleur oranje.

Nou, zo is het ook bij Jezus. Je hoeft niet van alles te presteren als christen. Nee, integendeel. Iemand anders doet het voor jou. Jezus wil jouw held zijn. Het enige wat je hoeft te doen is zijn shirt aantrekken, zeg maar. En zijn shirt dat is: geloven. Er in geloven dat hij de winnaar, de kampioen is. En dat doe je dan in heel je leven. Of je nu in de tuin bent, of in de auto, of thuis, op je werk of op school. Overal waar je met sportevenementen oranje dingen ziet. Daar mag jij de kleur van Jezus dragen. Geloven in Hem. Je bent er trots op.

En dan *wordt* je niet kampioen. Nee, dan *ben* je het al. De zekerheid van de overwinning ligt vast. En natuurlijk, dan moet je nog wel een tijdje door. En het is niet altijd gemakkelijk om Jezus te volgen. Om fan van hem te blijven. En soms lijkt je helemaal geen kampioen. Maar dan mag je naar Jezus kijken. Die gewonnen heeft. Wereldkampioen. Hij heeft gestreden. Is overwinnaar. En jij hoort er bij. Dat hoeft je alleen maar te geloven.

Amen